Diagnostiek van Helicobacter Pylori in de Eerstelijnszorg.

Haio: QUATANNENS Stéphanie , KUL
Promotor: VERMANDERE Mieke , KUL
Praktijkopleider: ALBERS Filip

Context: Helicobacter Pylori (HP) is een gramnegatieve bacterie die in 1994 geclassificeerd werd als een klasse I carcinogeen en gepaard gaat met een hoger risico op maagcarcinoom. In België zijn 15% van de mensen besmet met deze bacterie. Gezien het potentiële gevolg van besmetting met HP is het belangrijk dat deze bacterie gediagnosticeerd en geëradiceerd wordt. De diagnose kan gesteld worden aan de hand van een invasieve gastroscopie of een niet-invasieve ureum ademtest, serologiebepaling of stoelgang antigentest.

Onderzoeksvraag: Het doel van deze masterproef is drieledig. Enerzijds zal getracht worden een antwoord te formuleren op volgende onderzoeksvraag: 'Wat zijn de verschillende diagnostische mogelijkheden voor HP infectie in de eerstelijnszorg? Hoe verhouden zij zich ten opzichte van de gouden standaard, zijnde een gastroscopie met anatoom pathologisch onderzoek (APO)?' Anderzijds zal in een tweede luik onderzocht worden wat de beleving is van de patiënt bij de uitvoering van deze tests waarbij de onderzoeksvraag luidt: 'Hoe ervaren patiënten diagnostisch onderzoek naar HP en wat zijn de belangrijkste facilitatoren/beperkingen van dit onderzoek voor de patiënt?' Een derde luik zal tot slot de kostprijs van de verschillende testen bespreken.

Methode: Voor het literatuuronderzoek werd gebruikt gemaakt van de Cochrane Review: Non-invasive diagnostic tests for Helicobacter Pylori. Bijkomend werd een Pubmedsearch gedaan vanaf 5 maart 2016 tot en met 30 oktober 2018. Voor het kwalitatief onderzoek werden de patiënten voor het gestructureerde interview gerekruteerd aan de hand van purposive sampling.

Resultaten: Het literatuuronderzoek toonde aan dat de ureum ademtest superieur is aan de stoelgang antigentest en de serologiebepaling op vlak van sensitiviteit en specificiteit. Er is geen onderscheid tussen de 13C ureum ademtest en de 14C ureum ademtest. In het kwalitatief onderzoek werden meer beperkingen gevonden bij de gastroscopie dan bij de niet-invasieve testen. Dit voornamelijk op vlak van lichamelijke ongemakken, communicatie en logistiek.

Conclusie: Gastroscopie is de referentietest maar heeft een hoge kostprijs en de meeste complicaties/bijwerkingen. De ureum ademtest is, met zijn hoge sensitiviteit en specificiteit, een goed alternatief maar heeft ook een hoge kostprijs. Gezien deze test geen bijwerkingen heeft kan het gebruikt hiervan toch verdedigd worden. Beschikbaarheid van deze test bij de huisarts zelf zou het gebruik hiervan in de diagnostiek van HP kunnen doen toenemen. Stoelgang antigentest is inferieur aan de ureum ademtest en wordt voornamelijk gebruikt om een adequate eradicatie vast te stellen. Ook serologiebepaling kent geen plaats in de diagnostiek van HP.